

“Opdat wij dan.....”

1 de komst tot

2 de bedoeling van

3 de oproep voor

4 de garantie in het Heilige Avondmaal

Gemeente,

Deze woorden klinken aan elke tafel. Tenminste zo zijn wij dat gewoon. Dat betekent dat er dus al wel wat gebeurd is. Na het formulier en het gebed is Psalm 43:3 en 4 gezongen. Om op te gaan tot Gods altaren. Dan denken we bij die altaren allereerst aan de tempel in Jeruzalem. Het altaar in de tempel, waar geofferd werd. Waar God liet zien omwille van het offer genadig te zijn en zondaren aan te nemen. Dan denken wij aan het offer. Op het altaar van Golgotha gebracht: de Heere Jezus Zelf. Opgaan tot die heuvel waar het zondepak wegvalt ziende op Hem. Waar vrede met God is door het offer van de Heere Jezus. Dan denken wij aan de avondmaalstafel. Waar de tekenen van dat offer worden bediend: brood en wijn. Ik voor u als het Offer van vergeving en genade. En nu hebt u vrede, eeuwige vrede. En dan denken wij aan de hemel. Waar het Lam is, staande als geslacht. Waar God woont bij Zijn volk. Tot God gaan, tot God mijn God, de Bron van vreugd. De avondmaalsgang heeft daar iets van. Van dat opgaan tot de God van vrede, van dat opgaan tot God van mijn vreugde. Opgaan tot Gods altaren. Golgotha, avondmaal, de hemel, de hemel, avondmaal, Golgotha. Het ligt in elkaar opgesloten.

Hoe zal ik dat doen, kunnen, mogen, durven? Ook vers 3. Zend HEERE Uw licht en waarheid neder. Dat die mij leiden en er brengen. Snap je dat? Je zou zeggen: die paar stappen naar de tafel tot die kun je toch wel zetten? Er was ooit een ouderling ergens die zat vlak bij de tafel, op de hoek van de bank tegen de tafel aan bijna. Maar zie hij eens: ik voelde me zo er weg zitten, het verste weg van allemaal en iedereen. Met mijn voeten kom ik er wel, maar met mijn hart. Want er is zoveel waardoor ik niet zou kunnen, niet zou durven, niet zou mogen. Mijn schuldgevoel bezwaart me, mijn dwaasheid misleidt me, mijn ongelooft verhindert me, mijn dwaalzieke hart richt me op mijn gevoel, op mijn eigen verbeteringen. De berijming heeft het over mijn bange ziel, of mijn dwaalzieke ziel, of mijn verduisterde ziel. Zend Uw licht en Uw waarheid. Het licht van Uw gunst en Geest. De waarheid van Uw beloften en trouw. Die geven vrijmoedigheid, richting, kracht en moed. Licht en waarheid: twee handen die mij vastgrijpen en als een blinde leiden. Zo, en niet anders kom ik er. Maar dan kom ik er ook zeker: dan ga ik op tot Gods altaren. Door Uw Geest en trouw geleid. Zo, zo kom ik aan door het Goddelijk licht geleid.

Dan is de tafel toebereid en wordt er genodigd. Als alle dingen gereed zijn. Dat betekent natuurlijk niet alleen dat het brood gebroken is

en dat er voldoende wijn is ingeschonken. Dat ook, maar meer: alle dingen zijn gereed. Het offer is gebracht op Golgotha. Christus is gestorven. De verzoening is geschied. Het gebouw van de zaligheid is af. En de deur is er in aangebracht: Jezus Christus en Dien gekruisigd. Gereed. En de nodiging zelf moet daarop gericht zijn. Op het geloof, niet op het gevoel. De nodiging vlak voor de bediening mag nooit een bewerken van het gevoel zijn zodat ongelovigen toch maar aan zullen komen. Omdat er zo aangedrongen wordt en de dominee zo smekend kijkt. Nee, de nodiging is op geloof gericht. Het geloof wordt genodigd. Over de loper van Gods Woord. Met het oog op Christus gericht, kom dan. Nooit mag een ongelovige door emotie over de streep getrokken worden. Maar het geloof wordt genodigd en er wordt kort gezegd wat dan geloof is en hoezeer het geloof dat zich beproefd heeft, heeft te komen.

1 de komst tot het Heilig Avondmaal

En dan staan de gelovigen op. Dat is eigenlijk heel bijzonder in onze diensten. Want in alle diensten blijven we zitten. Alleen als je een ja-woord geeft sta je op. Bij belijdenis doen, doop, huwelijk. En als je ten avondmaal gaat, dan sta je ook op. En hoewel je niks zegt, doe je wel belijdenis. Deze: terwijl ik midden in de dood lig, zoek ik het leven buiten mezelf in Jezus Christus. Uw verzoenend sterven is het rustpunt van mijn hart. Gij zijt mijn Toevlucht, mijn Schuilplaats in de dag van gericht en benauwdheid. Je doet opnieuw belijdenis. Opnieuw, want deed je al eerder toen je openbare geloofsbelijdenis aflegde. Dat doe je nu opnieuw door op te staan en aan te gaan. Daar zit dus in opgesloten dat het in elkaars verlengde ligt. Belijdenis doen en Heilig Avondmaal. Belijdenis doen van het geloof en ten avondmaal gaan om dat geloof te laten versterken. Dat kan eigenlijk niet los van elkaar gezien worden. En als dat toch niet zo is in je leven? Je deed wel belijdenis, maar gaat niet aan het Heilig Avondmaal? Dan is er iets aan de hand, maar wat? Dan zetten we even de mogelijkheden op een rij. Het kan zijn dat je je niet echt beproefd hebt. Je deed in oprechtheid belijdenis, maar je hebt je niet beproefd. Niet oprecht voor God gesteld sindsdien. Onbeleden zonden, aan de hand gehouden zonden van lauwheid en toegeeflijkheid en zondige gewoonte. Dan hoor je te zorgen dat dat recht komt te liggen. Laat jezelf door de Heere beproeven. Je hebt te zorgen dat je aan kunt gaan. Bekeer je en laat de HEERE je leven beproeven en zuiveren.

Het kan ook zijn dat je over het Heilig Avondmaal bepaalde gedachten hebt die het ver boven de belijdenis stellen. Je geweten en je gevoel eist meer voor het Heilig Avondmaal dan voor belijdenis doen. Dan mag je lezen, bidden en smeken dat de HEERE je geweten vormt naar Zijn Woord. Door lezen en overdenken en bidden wil de HEERE leiden en

helderheid geven.

Het kan ook zijn dat je belijdenis hebt gedaan, maar ten onrechte. Je geloofde niet echt. Of je hebt belijdenis omlaag gehaald. En eigenlijk had je geen geloof toen je belijdenis deed, maar je deed het toch. En rond het Heilig Avondmaal kom je erachter: maar ik geloof niet, niet echt, geen overgave aan Christus is er mijn leven geweest. Ik had geen belijdenis kunnen en mogen doen, maar heb het toch gedaan. Bekeer je. Zorg dat je hart eerlijk word. En dat je alsnog vlucht tot Christus, je overgevend, smekend om genade, om geestelijk leven.

In elk geval: belijdenis gedaan hebben en niet aan kunnen gaan, wil wel wat met ons doen. Ons in de klem brengen, tot dubbel zelfonderzoek brengen. Hoe komt dat, wat is er?

Want het ligt in elkaars verlengde. Belijdenis doen, jezelf beproeven, en ten avond- maal gaan. Overigens is het heel mooi als dat verlangen er al is, al eerder is. Als kind, als jongere. Ten avondmaal gaan. Brood en wijn ontvangen. Zijn liefde, Christus werk ontvangen. Daar verlang ik naar. Dat zou ik graag meemaken in mijn leven. En je verlangt mede daarom om belijdenis te doen, mooi is dat.

2 de bedoeling van het Heilig Avondmaal

Dan zijn de gelovigen opgestaan en zijn gaan zitten aan de tafel. Dan klinken de woorden van het formulier die wij vanavond hebben gelezen. Opdat wij dan met het waarachtige hemelse Brood Christus gespijzigt mogen worden. Dat is dus het doel: gespijzigt gevoed worden door het levende Brood Jezus Christus. Dat brengt ons bij het hart van het Heilig Avondmaal. Van wat een sacrament is. Op belijdeniscatechisatie hebben wij het daar over gehad. Het sacrament, dus de Heilige Doop en het Heilig Avondmaal, verzekert ons van Gods belofte. Het sacrament onderstreept iets van God. Het sacrament onderstreept nooit iets van ons. Het sacrament onderstreept nooit ons geloof. Ook de Heilige Doop niet. Maar het sacrament onderstreept wat God doet. Kijk even mee naar de Heilige Doop. Het water onderstreept niet mijn geloof, ook niet bij een volwassene. Het water, is beeld van Jezus bloed, en onderstreept wat God doet. Wassen. Water wast, God wast door Jezus bloed. Dat geeft aan: dat hebben we nodig. Zonder gewassen te zijn is er geen vrede met God, geen leven met God, geen bestaan voor God. Wij moeten gewassen worden. En het geeft aan: dat doet God, dat wil God: wassen met Jezus bloed. Als je daaraan twijfelt, wanhoopt, zie op je doop: God wast. Hij wil, Hij zal dat doen.

En kijken we dan nu naar het Heilig Avondmaal. Brood en wijn onderstrepen wat God doet: voeden. Te eten geven. Het geestelijk leven te

eten geven, zodat het blijven zal. Het Heilig Avondmaal onderstreept dat God het geestelijk leven zal voeden zodat het blijft. Door diepten en over hoogten, door beproevingen en door verdrukking heen. God zorgt dat het geestelijk leven blijft. Het smeken, hopen, verlangen, vertrouwen, volgen, aanbidden, onderwerpen, verdragen, het zal blijven. Dat het blijft totdat ik aankom, totdat het vervuld is in de hemelse heerlijkheid. God zal het voeden met Jezus offer. Zijn liefde, Zijn offer, Zijn werk, Zijn Geest zal het geestelijk leven voeden, zodat het nooit sterft, maar blijft in eeuwigheid. En ook dat wijst op twee dingen: dat hebben we nodig. Wij houden ons geestelijk leven niet in stand. Biddeloosheid, opstand, zonden, ongelooft, wanhoop, lauwheid zullen het verstikken en laten afsterven. Als ik mijn geestelijk leven moet volhouden en in leven moet houden, dan raak ik het kwijt, dan sterft het af. Maar: ook dan dat tweede: Het Heilig Avondmaal laat zien: de HEERE zorgt daarvoor! Jezus voedt het, Jezus houdt het in leven. En daarom zal ik het halen. Door heel mijn leven heen. Door welke beproeving ook heen, welke aanvechting, welke vervolging, welk kruisdragen ook, het geestelijk leven houdt het, komt erdoorheen. Het komt aan. En ik zal eeuwig leven, de eerkroon dragen, ten hemel ingaan. Zeker weten, nu al, want God belooft het en verzegelt het. Dat is de bedoeling van het Heilig Avondmaal. Met het hemelse brood Christus gespijzigd worden zodat wij dat geloven, in dat geloof versterkt zullen worden: ik kom aan, ik zal niet omkomen, maar eeuwig leven!

3 de oproep voor het Heilig Avondmaal

Dat is de bedoeling. En om dat doel te bereiken, te ontvangen is er vlak voor het uitdelen van brood en wijn een oproep: blijf niet aan het uiterlijke brood en wijn hangen, verheft je harten naar boven in de hemel, waar Jezus is. Daar is Hij aan Gods rechterhand, daar is Hij als onze Voorspraak. Als Voorspraak voor al de Zijnen. Wat betekent dat? Allereerst: niet het uiterlijke brood en wijn. Dat ligt wel voor de hand. het gaat niet om onze maag aan de tafel. Eén stukje brood en één slokje wijn zou dan ook veel te weinig zijn. Daar kun je niet van leven lichamenlijk gezien. Dat is helder. Het gaat dus om meer, anders. Brood en wijn wijzen op het verbroken lichaam en vergoten bloed van de Heere Jezus. Het gaat erom waar het teken en zegel van is. Van Jezus lijden en sterven voor mij. Op Golgotha.

Maar dat is het ook niet helemaal. Want erachter staat: máár laten we onze harten opwaarts in de hemel verheffen, waar Christus is. Dus niet blijven denken aan Jezus, zoals Hij toen op Golgotha hing, maar onze harten opwaarts verheffen naar de hemel waar Jezus nu is. Als onze Voorspraak aan de rechterhand van Zijn hemelse Vader. Onze

Voorspraak: Zaakwaarnemer, belangenbehartiger. Onze zaligheid wordt daar door Hem behartigd. Als Voorbidder. Hij pleit bij de Vader. Vader, bewaar ze in Uw Naam. Vader, bewaar hen van de boze. Vader, Ik wil dat zij ook zijn zullen waar Ik ben. Als ik niet bid, bidt Hij. Als ik onrein, onzuiver bid, dat zuivert Hij mijn gebed. Zo behartigt Hij onze belangen in de hemel. En daar is Hij aan de rechterhand van Zijn hemelse Vader. Aan Zijn rechterhand. Hij heeft alle bevoegdheid om uit de hemel uit te delen. Alle hemelse voorraadschuren mag Hij beheren. Troost, kracht, hoop, liefde, verdraagzaamheid. Hij mag het nemen en uitdelen aan Zijn gelovigen op aarde. Al wat u nodig hebt, wat Hij weet en vindt dat u nodig hebt, Hij mag het uitdelen. Zo is Hij nu bezig voor mijn zaligheid. Ieder uur van de dag en van de nacht.

Daarom: niet blijven hangen aan brood en wijn zoals je die ziet. Niet blijven hangen. Even goed lezen. Niet blijven hangen. Er staat niet dat je er niet aan denken moet, maar het moet er niet bij blijven. Laten brood en wijn richtingborden zijn. Daar moet je natuurlijk wel naar kijken, want anders rij je verkeerd. Maar je moet er niet naar blijven kijken, want dan kom je nooit verder. Je moet zo en zolang naar kijken totdat je de goede kant opgaat. Wel kijken naar brood en wijn. En zien: Jezus lichaam en bloed. Golgotha. Geofferd, verbroken, vergoten, Hij voor mij. Wel naar kijken, maar dan richting de hemel. Brood en wijn geven aan: Zijn eigenlijke lichaam en bloed is hier niet meer op aarde. Dat is nu in de hemel. Als Voorspraak aan Gods rechterhand. Niet blijven hangen. Dat kun je ook nog ergens op toepassen. Niet blijven hangen in het kijken naar binnen. Wat je in jezelf wel of niet aantreft. Ook daar moet je niet in blijven hangen. Je moet het wel doen. Grondig en goed. In jezelf kijken: je bederf, je zondigheid. Maar daar niet in blijven hangen. Laat dat een richtingsbord zijn. Hier is het niet. Hier van binnen ligt mijn zaligheid niet. Die ligt elders. In de hemel. Zoek de dingen die boven zijn waar Christus is.

Kijk, het Heilig Avondmaal wil ten diepste niet alleen leren dat Jezus voor mij gestorven is. Niet alleen leren dat Hij voor mij gestorven is. Maar dat Hij, Die voor mij stierf, vanuit de hemel mijn zaligheid bewaakt en bewaart. Dat Hij Die voor mij stierf mijn geestelijk leven voedt en bewaart. En wie kan dat beter doen dan Hij. We hoorden de NGB daarover in art 26. Want Wie is er in hemel of op aarde, die ons meer bemint dan Hij? En Wie zal er eerder door de Vader gehoord worden dan de Eigen, beminde Zoon van deze Vader? Wie heeft er macht dan Hij, Die aan Gods rechterhand zit? Wie kan en zal beter over ons geestelijk leven waken dan Hij, Die voor ons stierf en nu aan Gods rechterhand is? Kijk, dan wordt je gevoed.

Gevoed in vertrouwen, in geloof. Gevoed in geloof dat het goed komt, dat je zaligheid je niet ontgaan zal, dat je aan zult komen, thuis gebracht zult worden, niet onderweg bezwijken zult.

Of had u het liever anders? Dat Jezus voor je gestorven zou zijn, je op weg zou helpen, je geestelijk leven zou geven, en dan zou zeggen: nou moet jij proberen om het vol te houden, nou moet jij proberen te blijven bidden, zoeken, smeken, volgen, hopen tot het einde toe. Dat laat Ik aan jou over, daar bemoei Ik Me niet meer mee, daar trek Ik Mijn handen van af.....

Als je je harten opwaarts verheft, daar waar Christus nu is, nou dan wordt je gevoed, dan wordt je gesterkt, getroost. Daarom is dat de roeping aan de tafel. Zie op brood en wijn, gedenk dat Hij voor je stierf, en hef je harten omhoog dat deze Jezus nu waakt over je geestelijk leven in de hemel.

4 de garantie in het Heilig Avondmaal

En dan staat er nog hoe wij dat moeten doen. Niet twijfelend of wij zullen net zo waarachtig met het hemelse brood Christus gevoed worden als wij de heilige brood en drank tot Zijn gedachtenis ontvangen. Beetje lange zin, die dit betekent: even zeker als je brood en wijn ontvangt tot Zijn gedachtenis even zeker is dat je gevoed wordt met Christus, met Zijn liefde, offer, lijden en sterven. Het een is even zeker als het ander. Het ene is: brood en wijn ontvangen tot Zijn gedachtenis. Dus niet zomaar brood en wijn ontvangen. Ongeacht wie er aan zou gaan, het werkt altijd. als je maar brood en wijn neemt. Nee, ontvangen tot Zijn gedachtenis. Om Hem te gedenken in Zijn lijden en sterven. Dat Hij de last van onze zonden en Gods toorn op Zich nam. Dat Hij werd gebonden om mij te ontbinden, vervloekt werd om mij te zegenen. Hem gedenkend. In wederliefde. In berouw over mijn zonden. Dat gebeurt aan de tafel. Brood en wijn ontvangen tot Zijn gedachtenis. Heere Jezus, Uw verzoenend sterven is het rustpunt van mij hart. Daartoe ontvangen wij brood en wijn. Dat is zeker. Nou, even zeker is het dat wij met Christus gespijzigd zullen worden. Met Zijn offer, liefde, Geest en kracht. Even zeker als het ene is, dat ik brood en wijn krijg om Hem te gedenken, en dat zie ik, proef ik, tast ik, even zeker is het dat wij met Jezus offer gevoed zullen worden. Zo zeker als Hij mij 4 keer per jaar brood en wijn geeft, zo zeker geeft Hij mij alle dagen in het jaar Jezus offer, lijden en liefde.

Twijfel daar niet aan. Want wie twijfelt berooft zichzelf van zoveel zegen. Het geloof is de hand die de beker vasthoudt onder de kraan. En als ik de beker met een vaste hand onder de kraan houdt dan loopt de beker helemaal vol. Maar als ik de beker met onvaste hand onder de kraan houd, dan stroomt er nogal wat water naast en mijn beker komt

half vol, vol een kwart. Kijk, het geloof is die hand, die de beker van mijn hart onder de kraan van Gods zegen houdt. Maar als ik twijfel, tot aan de tafel toe, dan is die hand onvast, die slingert heen en weer, en de beker van mijn hart loopt zoveel mis, laat zoveel erlangs stromen. Daarom de oproep: niet twijfelend of wij zullen gevoed worden. Nu en elke dag weer.

Een pop heeft geen voedsel nodig, een baby wel. Dood geloof heeft geen voedsel nodig, levend geloof wel, dat kan hongeren en dorsten naar Jezus liefde, offer, werk. Want anders kwijnt het weg.

Dan zien wij ook waar het om gaat aan de tafel: om gevoed te worden. Te geloven dat God het geestelijk leven dagelijks zal voeden. Dat kan ook wat licht werpen op de verhouding geloof en gevoel. Juist rond het Heilig Avondmaal. Brood en wijn zijn tekenen dat God het geestelijk leven voed. En dat we dat zullen geloven. Het is heerlijk als je daar smaak, gevoel bij ontvangt aan de tafel. Jezus, Die mij voedt en laaft, is voor Mij gestorven. Heerlijk om door het zien van de tekenen en het horen van de woorden iets te ervaren, te smaken van God liefde. Maar het gaat om die voeding. Dat God Zijn belofte verzegelt. Ik zal uw geestelijk leven voeden. Elke dag weer. En als ik de week na het avondmaal een zware dag heb, me leeg en geesteloos voel, lusteloos, levenloos, en er wacht een zware taak of beproeving of kruis, dan mag ik terugdenken: Heere, U hebt laten zien dat U mijn geestelijk leven zult bewaren en voeden. Dat zult U doen, doe het ook vandaag. Als het van mij afhangt, ik ben zo lusteloos, als het van de omstandigheden afhangt: alles is moeilijk en zwaar, maar Gij zult voeden en mijn geestelijk leven in stand houden. Daar gaat het om. Voeding. Geloof dat de HEERE zal voeden en in stand houden en doen aankomen.

Amen